

РЕШЕНИЕ

№ 5888

гр. София, 17.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **7308** по описа за **2022** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на заместник-кмета на Столична община срещу РЕШЕНИЕ №2158 от 14.06.2022г. на СРС,99 с-в по нахд №5452/2022г., с което е отменено наказателно постановление №СО-Т-И-21-04-466 от 18.02.2022г. на СО, с което на И. М. К. ЕГН [ЕГН] е наложена глоба от 300лв. за нарушение на чл.23 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на СО-НРУИТДТСО.

Касаторът не е съгласен с мотивите на СРС за отмяна на НП. Не споделя извода, че неправилно е ангажирана отговорността на жалбоподателката и същата не е търговец по смисъла на Наредбата. Твърди се, че макар в наредбата да няма легална дефиниция за търговец, то същата препраща към Закона за защита на потребителите -§.13 т.3 от ЗЗП, сред които е всяко физическо лице, което продава или предлага стока. Конкретно се визира, че за К. е установено именно, че предлага на 05.11.2021г. около 17.00ч. на централната алея на парк „З.“-варена царевица и кестени. С оглед изложеното –се моли да се уважи касационната жалба.

В съдебно заседание – касаторът не се представлява и явява.

Ответната страна –също не се представлява, но оспорва жалбата по съображения, изложени в писмен отговор. Подчертава се, че К. е лице по трудово правоотношение с

„Васиста“ЕООД и като работник няма задължение да има разрешително за търговия, което е в тежест на работодателя, който осъществява чрез работника търговската дейност. Претендират се разноски за двете инстанции по приложеното адв.пълномощно.

Представителят на Софийска градска прокуратура прокурор П. дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София – град, като обсъди наведените касационни основания, доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна.

СРС правилно е установил фактическата обстановка и съответно е направил правните си изводи, че И. К. на 05.11.2021г. около 17.00ч. на централната алея на парк „З.“ не предлага като търговец варена царевица и кестени. Същата е работник, видно от представения трудов договор -на „Васиста“ЕООД, което обстоятелство е отбелязано и от проверяващата в протокола. Действията по предлагане на посочената стока настъпват в патримониума на работодателя и изискването по реда на наредбата е към това лице. Правилно СРС е отбелязал, че за търговци-ЮЛ чл.23 от Наредбата предвижда имуществена санкция и в тази връзка е констатацията на СРС, че да се накаже физическото лице продавач би означавало никога съответния субект-ЮЛ да не може да понесе отговорност. Следователно, ответника- като не е преценил правилно фактическата обстановка е и наложил санкция на продавача, който не продава за себе си и от свое име- е допуснал постановяването на незаконосъобразно НП, което законосъобразно е отменено.

Следователно жалбата е неоснователна и следва да се остави в сила решението на СРС. По искането за разноски на ответника- присъдени са такива от СРС в размер на 300лв., поради което е неоснователна претенцията за присъждане на разноски пред СРС. Относно претенцията за разноски пред касационната инстанция, съдът съобразява, че пред АССГ е представен договор за правна помощ от 02.08.22г. за възнаграждение от 500лв., за което пише, че е за процесуално представителство по „настоящото производство“. В чл.1 е визирано, че е за изготвянето на отговор по касационна жалба, както и видно от чл.4 от договора –същият служи като разписка. Следователно основателна е претенцията за 500лв. адвокатско възнаграждение, заплатени разноски, които следва да се присъдят на основание чл.63д, ал.3 от ЗАНН. Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК вр. с чл. 63, ал. 1 изр.2-ро от ЗАНН - Административен съд-София град, XIX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ №2158 от 14.06.2022г. на СРС,99 с-в по нахд №5452/2022г., с което е отменено наказателно постановление №СО-Т-И-21-04-466 от 18.02.2022г. на СО, с което на И. М. К. ЕГН [ЕГН] е наложена глоба от 300лв. за нарушение на чл.23 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на СО-НРУИТДТСО.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на И. М. К. ЕГН [ЕГН] -500лв. разноси за адвокатско възнаграждение по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1. 2.